

מ"ת 16712/03/20 - מדינת ישראל נגד עומר אלאקרע

בית משפט השלום בבאר שבע

12 מרץ 2020

מ"ת 16712-03-20 מדינת ישראל נ' אלאקרע(עציר)

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד מורן אברג'ל

נגד

המשיב

עומר אלאקרע (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות ניסיון התפרצות לבית מגורים והיזק לרכוש.
2. על פי עובדות כתב האישום, לכאורה, ב-29.2.20, סמוך לשעה 03:30 ניסה המשיב להתפרץ בצוואת חדא עם אחר לביתה של אילנה חלילי (להלן: **המתלוננת**) - בית 51 במושב מלילות (להלן: **הבית**), על ידי שבירת סורג חלון הסלון. בשל הרעשים הזעיקה המתלוננת את המשטרה.
3. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה וטען כי לכל הפחות חל בהן כרסום משמעותי, שכן התיק מבוסס על תפיסת המשיב במושב מלילות, סמוך למשק 44, שנמצא במרחק מהבית ומציאת ט"א של המשיב על רכב שנמצא ביער שרשרת כ-2 ק"מ מהבית. לא נתפסו ראיות פורנזיות אחרות הקושרות את המשיב לעבירות ולא די בנוכחותו, לבוש בכובע גרב ושתיקתו כדי לבסס ראיות לכאורה. משכך, בחנתי את הראיות בעניינו של המשיב ומצאתי קיומן של ראיות לכאורה כמפורט להלן:
 - א) **דו"פ רס"ר גיא ששון (להלן: רס"ר ששון)** - הגיע למלילות 51 יחד עם רס"ר נאור מלול (להלן: **רס"ר מלול**), פגש במתלוננת, ביצע סריקה בבית, הבחין בנזק שנגרם לתריס בסלון ולתריס בחדר השינה של ההורים. במהלך הסריקות בשטח הבחין רס"ר מלול בשני חשודים קופצים מעל חומת בית 47. במהלך סריקות הבחין ברגליים ליד עץ זית, סימן לרס"ר מלול ואז השניים רצו לכיוון משהבחין בהם המשיב, נמלט בריצה, קפץ מעל חומה, רס"ר ששון קפץ אחריו בזמן שרס"ר מלול האיר על המשיב עם פנס. 20 מטר לאחר מכן, ניסה המשיב לעלות על כסא ולברוח מעל חומה נוספת - שם נתפס ונעצר, בעודו מבקש להתנגד למעצרו ורס"ר מלול סייע לרס"ר ששון להשתלט על המשיב ולאזוק אותו. בחיפוש על המשיב נתפסו כובע גרב שחור, טלפון, סיגריות וכסף.
 - ב) **דו"פ רס"ר מלול** - הגיע למלילות 51 בעקבות דיווח על פריצה לבית. ראה הנזק שנגרם לסורג חלון המטבח ושמע מפי בעלת הבית כי היא ובעלה התעוררו מרעש חזק והם יצאו בבהלה החוצה והתקשרו למשטרה. לאחר שיצא מהבית, ירד בכביש ופנה ימינה, הבחין בשתי דמויות חשודות סמוך למשק 44, עם כובעים, קופצות מעל חומת הבית לתוך חצר הבית. רס"ר מלול החל בסריקות יחד עם רס"ר ששון. זוהתה רגלו של חשוד בצד ימין של הבית, יורדת מעץ הזית, כשכובע על ראשו, אשר קפץ מעל גדר במבוק של הבית והמשיך בריצה לעבר בית סמוך. רס"ר ששון תפס את המשיב שנתקל בכיסא. הצטרף לרס"ר ששון למעצרו של המשיב, שעליו נתפסו, בין היתר, כובע צמר וטלפון נייד.

(ג) **הודעת אילנה חילי מיום 29.2.20** - הלכה לישון בסביבות 22:30. התעוררה לקול נפץ בערך ב-03:30. לאחר שהבינה שזה לא בנה, העירה את בעלה, זיהו את חלון הסלון פתוח ולאחר שדיברו עם בנה התקשרו למשטרה. שברו את הסורג. ניסו להיכנן ג דרך התריס של חדר השינה.

(ד) **דו"פ רס"ר גד אמיל מיום 29.2.20** - הגיע ליער שרשרת בעקבות דיווח על ניסיון התפרצות לבית במלילות 51. לאחר שרס"ר מלול דיווח כי אחד המשיבים נתפס והשני ברח, אותר ביער שרשרת רכב מסוג סקודה בצבע קפה מ"ר 48-067-54 (להלן: **הרכב**), שחנה באופן מחשיד מתחת לעץ. מדובר ברכב שהיה כולו מאובק. הרכב שייך לסאלח צאנע מטרבין, שהוא בן משפחתו של המשיב. בהינתן כי יש סמיכות במיקום הרכב למושב מלילות, המתין במקום, שכן חשד כי שותפו של המשיב יגיע לרכב כדי להימלט מהמקום. הגיע למקום גבר לבוש שחורים, אשר הצליח להימלט מהשוטרים, לאחר שקפץ מצוק שגובהו כעשרה מטרים. ראה את החשוד נכנס לסבך של עצים ואז שמע קול של מים זורמים והבין שמדובר בנחל גר. בוצעו סריקות נרחבות אולם החשוד לא אותר. במהלך מנוסתו זרק החשוד חם צוואר וכפפות בצבע שחור שנתפסו.

(ה) **דוח תיעוד פיתוח טביעות אצבע רס"ב יהודה נתנאל מיום 29.2.20 + מזכר זיהוי ט"א, שרה אלוש מיום 3.3.20** - מעתק 3.0, שנתפס על גבי מגן רוח של דלת הנהג ברכב זהה לט"א של המשיב.

(ו) תמונות של המשיב, כובע הגרב, הרכב שנעצר ביער שרשרת ושל הסורגים שנשברו.

(ז) מידע על בעל הרכב שנתפס ביער שרשרת - מדובר בצאנע סאלח.

(ח) **דו"פ פקד אוחנה שמעון מיום 29.2.20** - כשפגש במשיב בתחנה, המשיב ביקש ממנו סיגריה, שאל את המשיב אם לתת גם לעצור השני סיגריה והמשיב ענה בחיוב וכי לעצור השני קוראים אחמד ומדובר בדוד שלו, הבן של עלי.

4. נקבע לא אחת בפסיקה, כי גם כאשר מדובר בראיות נסיבתיות, ניתן לקבוע קיומן של ראיות לכאורה [ראו והשוו החלטת כב' השופט פוגלמן ב-בש"פ 372/14 **דין נוי נ' מדינת ישראל** (27.1.14)]. בהתאם למבחן התלת שלבי, מצאתי כי ניתן לכאורה להשתית ממצאים עובדתיים על הראיות שנסקרו לעיל. הערכה מושכלת של הראיות, בהתבסס על ניסיון החיים והשכל הישר מובילה למסקנה, כי משקלן המצטבר של הראיות לכאורה מהוות "**פוטנציאל ראייתי**" סביר להרשעה ומשכך עבר הנטל אל המשיב להציע הסבר חלופי, משכנע והגיוני, לסתור ההנחה העומדת נגדו, שיש בו לבסס ספק סביר בעוצמת הראיות.

5. המשיב שתק בשתי חקירותיו מיום 29.2.20 ו-3.3.20, ולא ענה אפילו על שאלות "טכניות" כגון האם יש לו רישיון נהיגה, האם הוא נשוי, האם יש לו ילדים, כתובת מגוריו וכיוצא באלו. בית המשפט העליון קבע לא אחת כי הגם שזכות השתיקה היא זכות יסוד - יש לה משמעות ראייתית גם בשלב הליכי המעצר ובכוחה לחזק את הראיות לכאורה [ראו והשוו סעיף 20 להחלטת כב' השופטת וילנר ב-בש"פ 3485/18 **הררי נ' מדינת ישראל** (13.6.18) והאסמכתא שם]. גם כשהוטחו בפניו הראיות המפלילות, והייתה למשיב הזדמנות למסור הסבר חלופי משכנע והגיוני לתצורף הראיות נגדו - גם אז שמר המשיב על זכות השתיקה. משכך, השלב הראוי לבחינת טענות בא כוח המשיב הוא ההליך העיקרי [ראו והשוו החלטת כב' השופטת דפנה ברק ארז ב-בש"פ 5833/15 **אלעד צובר נ' מדינת ישראל** (10.9.15)].

6. **עולה מן המקובץ, שקיימות ראיות לכאורה אין בהן חולשה ואין בהן כרסום.** המשיב נתפס סמוך למקום ביצוע העבירה, בעודו נמלט מהשוטרים ומשכך ניתן אף לומר כי המשיב נתפס בכף. המשיב לא נתן הסבר מניח את הדעת לקיומה של ט"א על גבי הרכב אשר חנה באופן חשוד ביער שרשרת, סמוך למקום ביצוע

- העבירה. ברשותו של המשיב נתפס כובע גרב שחור והמשיב נעצר, כאמור, בעודו מבקש להימלט מהשוטרים.
7. ב"כ המשיב חלק גם על עוצמת עילת המעצר וטען כי גם אם יקבע שקיימות ראיות לכאורה, מדובר במסוכנות בעוצמה נמוכה, חרף עברו הפלילי וקיומו של מאסר מותנה. נפסק לא אחת כי תנאי החלופה והגבלת החירות צריכים להיגזר מעוצמת הראיות ומעוצמת עילת המעצר, בהתחשב בשיקולים רבים, לרבות התרשמות מהמשיב ומידת האמון שניתן לתת בו "אין מדובר בנוסחה מתמטית, כל מקרה הוא 'תפירה ידנית'" והתוצאה היא נגזרת מנסיבותיו הייחודיות של העושה ושל המעשה [ראו והשוו סעיפים 4-6 להחלטת כבוד השופט עמית ב-בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.11) (להלן: עניין פלוני) והאסמכתאות שם וכן פסיקה מאוחרת שאזכרה את עניין פלוני].
8. **באשר למעשה** - נפסק לא אחת כי עבירות רכוש, כשלעצמן, לא מקימות עילות מעצר. אולם, הפרקטיקה מלמדת כי על מסוכנות המשיב אפשר להסיק בעיקר מחומר הראיות ולא מכתב האישום. חומר הראיות הוא שנותן את הצבע ואת הגוון, אם לקולא ואם לחומרה, הן של נסיבות המעשה, הן של העושה [ראו סעיף 4 להחלטת כבוד השופט עמית ב-בש"פ 8155/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.12.13)]. בעניינו, מדובר לכאורה בהתפרצות לבית מגורים, באישון ליל, עת ישנו המתלוננת ובעלה בבית. משכך מעשי המשיב מלמדים על מסוכנותו. לענין זה יפה קביעתו של כב' הש' עמית בסעיף 6 להחלטתו ב-בש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.10) שחלקם צוטטו בבקשת המעצר:
- "כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב'מכה' הראשונה... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".**
9. **באשר לעושה, הוא המשיב** - מדובר לכאורה במי שלכאורה ניסה להימלט מהשוטרים שביקשו לעוצרו. מעשה שיש בו לכאורה כדי ללמד על חשש מהתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש, גם בהינתן כי שותפו של המשיב טרם נעצר - וזאת בנוסף למסוכנות הנשקפת ממי שבאישון ליל מתפרץ לביתם של אזרחים תמימים ופוגע בשלוות נפשם, בביטחונם האישי ומלמד בכך על מסוכנותו.
10. כפי שקבע כב' הש' שטיין ב-בש"פ 5430/19 חוג'יראת נ' מדינת ישראל (21.8.19) (להלן: עניין חוג'יראת), תוך הפניה לקביעת כב' הש' זמיר ב-בש"פ 8638/96 קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 200, 207 (להלן: עניין קורמן) "שתיקתו של העורר בחקירתו במשטרה עומדת לו לרועץ גם בעניין זה". אין לי אלא לחזור על קביעת כב' הש' זמיר ב-עניין קורמן, שצוטטה בהסכמה ב-עניין חוג'יראת, ואשר רלוונטית גם לעניינו -
- "נאשם שיש נגדו ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירה חמורה [...] אינו יכול ליהנות משני העולמות בעת ובעונה אחת: גם לשתוק, על-אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מן המעצר אף-על-פי שהוא נותר בחזקת מסוכן".**

11. לכל אלו יש להוסיף עברו הפלילי של המשיב. לחובת המשיב 4 הרשעות קודמות ב-11 תיקים, בעבירות אלימות, סיוע לסיכון אדם בנתיב תחבורה, עבירות רכוש הכוללות התפרצות לבית מגורים ועבירות ברכב, נהיגה בזמן פסילה והפרת הוראת חוקית. בגין חלק מהתיקים ריצה המשיב מאסר בפועל לתקופות לא מבוטלות. גזר הדין האחרון הושת עליו ביום 20.11.16 ובו נידון ל-28 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה כך שהיה על המשיב לרצות 30 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הושתו על המשיב מאסרים מותנים שהם ברי הפעלה בתיק שלפניי. עברו הפלילי של המשיב מלמד אף הוא על מסוכנותו הלכאורית, בעיקר בהינתן כי לכאורה ביצע את המעשים המיוחסים לו חרף חרב מאסר מותנה שלא היה בה כדי להרתיעו.

12. סוף דבר, קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר בעוצמה לא מבוטלת.

26.3.2020